

Klar, så må det i høy grad plattes som en symposium-erklæring til de norske fiskere og sjøfolk. Det må da være forutsettningen at disse gaver kun kommer dem til gode, som fortjener dem. Men det kan neppe være tille med de fiskere som forlot yrket og gikk i fiendens tjeneste under krigen for å bygge stingsverker på «Atlant»-vulkanen, mot våre egne norske og allierte befriere. Disse skarbeidere som tjente seg velende på sitt judasarbeide, og som også å holde seg fremme i der var noe å få kjøpe — også

klar — og er for såvidt mindre trengende for den slags enn andre. Givernes mening er sikkert at ingen som har kuppet klærne ut av buksene i de tyske bunkers må komme i betraktning ved utdeling av disse gavepakker, og det mener også

Vesle-Ola Nordmann.

Nord-norsk reising.

Herr redaktør!

I anledning redaksjonens anmerkning til mitt innsert fornylig om Nord-Norges leiarviselse fra Ser-Norge, tør jeg be om plass for et par korte bemerkninger.

Avisenes papirrasjonering er strengt tatt saklig og retferdig (den dirigeres fra en by nede i Mellan-Europa, til tross for at vi her i Nord-Norge har råstoffer nok til millionopplag for alle nord-norske aviser), så jeg vilde hverken i mitt forrige innsert eller i dette bruke for meget av nådegaven.

Jeg er derfor nødt til å ståtte meg i korthet, som det står på det imaginære skilt i enhver redaksjon.

La oss ta et tankeeksperiment: Nord-Norge som eget kongerike i intim og positiv union med Ser-Norge, med felles konge og kongehus.

Men med egen forvaltning, altså egen nasjonalforsamling og regjering, valgt blant Nord-Norges titusener av mer enn vanlig dyktige folk på alle områder. Jeg skulde ta meget feil, hvis Nord-Norge da ikke hadde sett likere ut i økonomisk, sosial og kulturell henseende. Jeg kjenner iallfall litt til hva jeg skriver om — det økonomiske og skattemessige forhold.

Hvis redaksjonen senere velviligst vilde (eller kunde) — det beror jo på «papirmølla» der nede i syden) gi meg spalteplass for et par artikler med faktiske opplysninger, vilde jeg være glad.

Apropos: Lofotposten har jo eneretten for det nye Gallup-instituttet. Her skulde jo være en nærliggende oppgave, da redaksjonen mener at tanken ikke har mange bak seg. Jeg tror resultatet vilde bli en overraskelse.

Leknes, 20. desember 1945.

A. Lomedahl.

Fri oss fra silkefrontens galskap.

Det er sannelig på tide nu at hver eneste god nordmann våkner opp fra sin bakrus etter freden og ser opp for den alvorlige fare som silkefrontens representanter i vårt land, i nr. etter nr. fylles avisenes spalter av innsert fra disse muldvarpens kvinner og menn. Med bibel og bønnebok i hånd drar de i felt — ikke med dom og fordømmelse over historiens største forbrytelse og forbrytere — men mot dem som vil forsøke å rense sitt folk for denne sin skam og skjendsel. Freidheten kjenner ingen grenser. De truer de appellerer, de sier om seg med skriftstøder som de synes passer og de refererer private brev fra mennesker som er blitt åndelig sløve under krigens mareritt. Ja, de går ennå såvidt at de forsøker å alynge heltegloriens symbol over noen av våre verste samfundsfjender — frontkjemperne. Mer eller mindre kamuflert, selvsagt, men meningen ligger klar i dagen: Vi skal tilgi og gi amnesti for dette pakk fra underverdenen.

For torsdag 18. desember er igjen en post ute i Lofotposten — i samkvem med verdig representant for silkefrontens frekke lakker. Ja så, vi må gi amnesti? Har De klart for Dem hvem en frontkjemper var og hvilke motiver som fikk han til å gå i krig mot sitt eget land og folk og dens interesser? Eller skjuler prestekjolen avfældighet i tanke og vurderingsvev? Leste De aviser under okkupasjonen? Der fant De motivene til frontkjempernes mørke gjerninger. Gård og grunn skulle de få — feite stillinger i stat og kommune. Ingen må komme å påstå at det var idealistiske årsaker som fikk det store gross av dem til å dra i felttog. Hva visste de om Sovjet og bolsjevisme? Ingenting. Vel ble fanden malt i grotiske farger av nazismens propaganda-apparat. Etterkrigstiden har vist oss hvem denne herre representerte. Men det var ikke bare i øst de kjempet — nei både i øst og vest. — Var det mot bolsjevismen de kjempet der? Nei, hat til vår demokratiske samfundsorden, parret med eventyrløst og utalket til et livsparadis, etter endt sinnssyke — der har vi grunn-

nen hvorfor de drog.

Videre — vet De at de fleste sto tilsluttet SS-formasjoner, den samme djevelske organisasjon som, aktortet i Nürnberg forlanger bli erklært som krigsforbryterisk.

Demokratiet, selverklært over disse mørke menn, skal de behandle sine egne som de var barn, der ikke hadde sluppet mors skjortelikk og som ikke visste bedre? Samfundens skal de demme de tyske SS som krigsforbrytere? Hvor er logikken, prest? Nei vi flytter litt på den kronologiske orden. Først, renser vi vårt eget samfund for dette smittetfarlige grums. Siden kan krigsforbryterne arnested renses. Londons stemme gjennom eteren lovet oss dette. Jeg vil ikke kritisere våre myndigheter så mye fordi dette ikke blir oppfylt slik vi ventet det. Bare en ting må vi be om: La alle, for den samme forbrytelse, få samme straff.

Ja så, De mener vi må behandle dem mildt for «fedrelandet» — for samfundets skyld. Først når straffen er fullbyrdet, kan så skje. En frontkjemper ville se det som et svakhets-tegn og bløthet om prestens appel ble fulgt. Når høvet var der, ville han igjen dra i «korstog» mot sine egne landsmenn. Vær sikker på det. En av våre fremste sykologer sa nylig i et offentlig foredrag: «Vi får ny krig igjen — og vi får den snart». Er det noen som ikke har fått den kritiske sans og vurderingsvev sløvet, som vil påstå at dette krapyl ikke igjen ville falle oss i ryggen?

Dette er ikke hatets tanker og slutninger som vurderer situasjonen, — men realistiske varselrop ut fra selvpopholdelsesdriftens enkle lov.

Tenker vi samfundsmessig og på fedrelandets ve og vel, så forlanger vi effektiv beskyttelse mot at vi ennå en gang får «norske frontkjemper» mot oss.

Er det fordi medlidenshetskampanjen skal virke med større tyngde at det blir referert private brev fra tidligere grinfanger? Jeg kunne også referere slike brev, med mottatt innhold, der de forbanner alt og alle som var smittet av nazismens ånd og «kultur». Hvem har rett? Svaret er lett å gi.

Fra det refererte brev finner vi forsøk på å dra paralleller mellom de to felttog i Finland. Ja så, var de samme forutsetninger til stede der? I den første krig reagerte det norske folk sundt og fornuftig. De fordømte den angrepskrig som de anså Sovjet satte igang mot en liten selvstendig stat. Og ut fra disse slutninger ble det handlet. Men hva med den siste krig mellom de to stater? Er det noen idag som tør påstå at det var Sovjet igjen som var den angripende part? Jo, frontkjemperne, selvsagt. Men hvorfor skulle de seg ikke også denne gang med front mot angriperen? De som klemte sin plikt gjorde det og tok kampen opp, ikke for, men mot nazismens forbannelse som truet å legge verden i ruin.

Finland var i nød, men mest selvforskyldt. Norge var også i nød. Valget, hvor de skulle hjelpe, var lett for tyngden av det norske folk.

I samme brev nevnes sjelenød. Hva slags sjelenød strir frontkjemperne med? Er det sorg og gremmelse over det tapte paradiset — det de var lovet på frihet og kultur, var lagt i grus? Ingen skal få meg til å tro at det er anger over sine forbrytelser mot sitt land og folk. Nei, de var nok ikke av den støpning, de karer.

Jeg har talt med flere av dem som hadde den tvilsomme sære å huse noen av disse under tilbaketog fra Finland. De fleste var kyniske, rå, brutale og brautende selv i nederlagets tunge stund. De sto ikke tilbake for sine herrer og lærere.

Blandt disse menn burde nepresten drive sin misjonsgien-

(Forts. side 13)

amenter
or en bedre verden.

ennesker snakker om det. Det er noe små, men det er bare en stor og planmessig an skape grunnvullen for den nye tid med velstand for alle.

oppgaven. Med all indens og håndens energi skaffe Dem og Deres naboer alt det nyeste i hjelpemidler. Philips verkene har også skapt infrarøde, og andre strålers område, som har har drømt om. Film, foto- og lydteknikken, sagt alle områder vil få nytte godt av elektro-

Vi kommer!

PHILIPS

Torsdag 3. januar

Lofotposten

Røster

Forts. fra side 11.

ning. Ikke fortelle dem at vi har tilgitt, men å få dem til å forstå at deres gjerninger var slik at de bør tigge på sine kne alle gode nordmenn, både levende og døde, om tilgivelse for det de har forbrutt. Først da kan tilgivelse komme på tale.

Og så vil jeg be sognepresten lese sin bibel rett. Jesus tilga nok også de store syndere, — men hva vilkår knyttet han all- til til en slik tilgivelse? Jo, erkjennelse og anger. Vi finner lite av disse fundamentale vilkår blandt nazistene og slett ikke blandt frontkjemperne. De to rø- vere på krøssen hadde like vil- kår. Hos den ene var ikke er- kjennelsen av sin synd tilstede. Hvem av disse to representerer frontkjemperne. For det store gross av dem vil svaret bli: Den som ikke hadde gjort noe galt.

Jo, vi innrømmer at det er sårt for mang en mor og far som har født og fostret disse som svek sitt land og folk i nødens stund.

Men hva gjorde disse for å av- verge at deres sønn ble foræder? Ville de idag ha sørget om deres sønn var i besiddelse av eiendom og stilling i et «germansk» Eu- ropa — en fordel de kanskje had- de oppnådd over gode lands- menns lik? Jeg tror det ikke. De fleste må være medansvarlige, moralsk set, over sine sønners skjebne. Det var mang en far og mor som var loddet i vegtskåla når avgjørelsen falt. De gjorde hva de kunne for å få gutten av- sted. In andre tilfeller lot de ham ta avgjørelsen selv uten protest. Nå kan de sutre og klage og sy- nes verden er hård, men slik vil- le de ha det — og de fikk det slik.

La det bli urokkelig klart for alle som er borgere av en stat med høye rettsfølelser, at slike alvorlige forbrytelser vil over alt og til alle tider den rettferdige straffs tunge hammerslag ram- me hårdt uten medlidenhet og svakhet. Først når det er rot- festet i hver borgers bevissthet, kan vi slippe en gjentagelse av et slikt mareritt som frontkjem-

HITLER EN BLANDING AV JEAN D'ARC OG CHAPLIN.

Privat til Lofotposten
gjennom Press Telegraph.

Paris.

— Jeg tror at Hitler var en blanding av Jean d'Arc og Charlie Chaplin, uttalte Otto Abetz, den tidligere tyske minister i Vichy, under et politiforhør. — Otto Abetz stod oppført på Frank- rikes krigsforbryterliste.

perne representerte. Silkefron- tens galskap vil ha motsatt virk- ning. Vær sikker på det.

Ballangen, 28. desember 1945.
O. Hoprekstad.

Et suverent Nord-Norge.

Herr A. Losnedahl er i Lofot- posten med et innlegg om et konstitusjonelt og politisk uav- hengig Nord-Norge, hvortil re- daksjonen gjør oppmerksom på at dette innlegg må bli å betrak- te som helt og holdent for inn- senderens regning. Men på tross av dette har det jo i de senere år her nord både i pres- sen og mann og mann imellem, vært fremsatt slike tanker, k- skje ikke fullt så åpent og k- sekvent i sin form i pressen, men mann og mann imellem, og dog kanskje aller helst når vi har vært mest harm over inn- grep eller mangel på inngrep overfor Nord-Norges intere- r fra Oslos side. Men dette siste innlegg gir vel kanskje en peke- pinn for nordlendingenes nu opp- våknende interesse for sitt eget verd i den øvrige statshushold- ning, og viser oss en mann som tror på nordlendingene og Nord- Norge. Det vil igjen si: Tror på seg selv. Dette siste ikke minst viktig når man tar den her oppe herskende husmannsånd i betraktning. Allikevel tror jeg at en så konsekvent måte å rette på de forskjellige ulemper som sentraliseringen i Oslo gir både oss her nord som det øvrige land må bli og bryte overtvert med det øvrige land og gjøre Nord-Norge til en helt selvsten- dig og suveren stat som av herr Losnedahl fremsatt kan virke pralende og samtidig banal, i et land som folket i fem tunge år har vist at det var så godt sam- menstemt. Men alle nordlen-

Kunngjøring fra Kommunikasjonsdirektoratet.

Opphevelse av rasjoneringen av smøreoljer og smørefett.

Forsynings- og Gjenreisningsdepartementet har i skrivelse av 21. de- sember 1945 fastsatt at forordningen av 10. desember 1940 om rasjonering av mineraloljer skal ansees bortfalt fra 1. januar 1946 for så vidt angår:

- 1) Nye, regenererte og brukte smøreoljer, herunder transformatoroljer, dog ikke vaselinoljer (White Oils) og Paraffinum Liquidum (Amerikansk olje) samt
- 2) smørefett, dog ikke vaselin (Petrolatum) til medisinsk eller teknisk bruk.

Oljeselskapers og forhandlers beholdninger av rasjoneringsmerker og tilvisinger kan makuleres.

Bestemmelsen om plikt til oppsamling og regenerering av brukte smøre- oljer står fremdeles ved makt.

Oslo, den 20. desember 1945.

Kunngjøring fra Kommunikasjonsdirektoratet.

Endringer i bestemmelsene om bruk av knott og trekull.

Forsynings- og Gjenreisningsdepartementet har den 27. desember 1945 bestemt at gjeldende forbud mot å selge eller bruke knott og trekull til andre formål enn til drift av gassgeneratorer skal oppheves fra 1. januar 1946.

Produsenter av knott og forhandlere av generatorbrensel (knott og tre- kull) er fra samme dato fritatt for å føre produksjons- eller lagerbok. Pro- dusenter av trekull og tjære derimot (unntatt de som utelukkende produ- serer til eget bruk) må dog av hensyn til Statens avsetningsgarantier fort- satt føre disse bøker.

Forsynings- og Gjenreisningsdepartementets bestemmelser vil bli inntatt i Norsk Lovtidend.

Oslo, den 21. desember 1945.